

Rahu lilled

Siionis,

tus

homiku, õhtu, suurte pühade ja pidu-
päewade laulud on ülesse pandud,
nii kui: ristumise, pulma, haiguse ja
surnumatmise ajal pruugiks on.

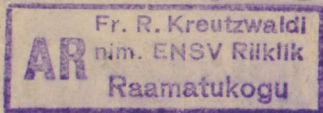
A. T.

Tallinnas

Trükkitud L. Pihlala kulguga

1893

Ar 893.
R2hu

105.115 x

Эстляндскою Евангелическо-Лютеранскою Кон-
систоіею симъ свидѣтельствуется, что въ ниже-
слѣдующемъ манускриптѣ ничего противъ Свя-
щеннаго Писанія и Симфолическихъ Книгъ Лю-
теранской церкви не содержится.

Ревель, Вышгородъ 6-го Ноября 1891 г.

Вице-Президентъ

Генераль-Суперинтендентъ Л. Гершельманъ.

№ 2101.

За Секретаря Ринне.

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 4 Сентября 1893 г.

Sügis Tumbal

1. Homikul.

Wiihil: Müüd risti rahwas laulage.

Päew tõuseb üles armsaste
Ja annab walgust ilmal.
Kõik loomad laulwad rõõmsaste
Ja andwad kiitust Loojal.
Oh inimene miks on weel,
Su waim su mõtted kurwal teel,
Mis sinu südant waewab,
Kas on sull mure, tõbi waew
Oh kurbtus, wõi muu häda.
Mis sinu südant waewab siin,
Küll Jumal pöörab seda.
Kui uskus palwes kindlaste,
Ta jalge ette põlwile
Müüd heidad, tema aitab.
Sest tema helde Issa meel,
On targasti kõik teinud.
Sa oled ammu ilma peal,
Ta heldust tarkust näinud.

Kõik mered maad ja rohud puud,
 Ka taewa tähti päikest kuud,
 Jehowa sõna teinud.

Sull' pole muud kui iga päew
 Tal kiitust tänu anda.

Ta sõna mööda rõõmsaste,
 Siin elust õnne tunda.

Tee õigust pea rahu sa,

Siin oma ligimiseaga,

Sind Jumal tõeest aitab.

Wiisil: Müüd paistab meile kauniste

Kui päewa tera, homikul

On tõusmas, kiitku minu keel,

Mu armsad taewa Loojat.

Mu helde Jõsa armu wääs,

Õnn, terwis, rahu meil on käes,

Ka sinu püha sõna.

Anna, Armust,

Et su kallid, Jõsa annid, meile jäeksid,

Õnnist rahu hingel toeksid.

Hing tõuse kiites lauluga,

Ja võta Jesust tänada,

Kes sind on lunastanud;
 Mu kiwist südant pehmeks tee,
 Et sinu armu järele,
 Võiks jänutada järgest.
 Kõik mu Pälwed,
 Kanna, Jeesus omas süles, taewa üles,
 Issa armu järje ette.

2. Shtul.

Wistil: Oh Jeesus Kristus tule sa.

Nüüd otsas minu päewa töö,
 Ja kätte jõudnud pime öö,
 Nüüd igawene walguš sull'
 On tänu anda minu hool.

Et õnnistasiid minu tööd,
 Ja näitsid mulle õiged teed,
 Nüüd öösel hoidjaks minule,
 Su inglid anna heldeste.

Siis wõin ma rahul hingada
 Ja wäsiind leha kosuta,
 Et homme uue rammuga,
 Sind tänades wõin tõuseada.

Kui aga tuleb minule,
 Mu elu wiimne tunnike,
 Siis wõta Jesus heldesti
 Mu hinge sinu hõlmasse.

3. Püha päewal.

Wiisil: Ma waene muld kes pattu teinud.

Sell' kallil püha päewal kiita
 Ma tahan, taewa Looja sind.
 Su juures üksnes aega wiita,
 Et oled armust hoidnud mind.
 Su heldus halastus ka weel,
 Mu juures olgu elu teel.

Ja kui ma uinun, surmas olgu
 Mu juures sinu armu meel.
 Hing s'uga taewa riiki tulgu,
 Kus püha laulab ingli keel.
 Et mina Talle were wäest,
 Saaks juua elu jõe weest.

Wiisil: Oh wõitlejad et käige peale.

Oh püha päew sa taewa anne,
 Sa Looja kaunim kingitus.

Mill' sina jägab taewa õnne
 Su sõna Saakramentides.
 Säält armu otsi Siion ja,
 Ta halastus on otsata.

Su armu aeg su kaunis terwis,
 Wõib täna home lõppeda.
 Sull' läheb andeksandmist tarwis
 Ja patust pöörmist õppida.
 Müüd rutta, Siion kärmeste,
 Enne kui lõpeb elu tee.

Kes uskus õigust kätte saanud,
 Siin waltwades ja paludes,
 Ei ole iial naeruks jäenud,
 Sell' taewas elu kroon on peas.
 Sest Siion wõitle rõõmusta,
 Sind tahab Jesus lunasta.

4. Kristuse tulemise ajal.

Wiiil: Müüd tõuslem patu waewast.

Siioni tütar! hõiska
 Ja laula, rõõmusta.
 Su peastja ruttab pea,

Nüüd sulle tulema;
 Nüüd tänu palmi oksil,
 Ja rahu lillesid,
 Ja teede peale puista,
 Su südant pühitse.

Ta wastu hulgal tõtwad,
 Kõik risti rahwas nüüd,
 Ja sõnast märku wõtwad,
 Ja kõigil on üks püüd.
 Tee, et nad ühes meeles
 Ja alanduse sees,
 Kõik teeltud patu töödest,
 Waltwades pööraksid.

Kui warju pilwed lendes
 Meist mööda sõuawad,
 Ja elu pääwad ruttēs,
 Ka mööda jõuawad.
 Küll pea siis ka jõuad,
 Sa teist kord tulema,
 Kus kõigilt aru nõuad.
 Siis Issand halasta!

Oh wahi mees nüüd hüüa,
 Sa tornist wägewast,

Et sinu haele kaja,
 Käiks läbi südamest.
 Et risti kirikust kaugel,
 Jäeks ahnus kasu püüd,
 Ja armu kuulutajad,
 Weel võidaks wenna meel.

Kes loodusele rajad,
 Siin oled määranud.
 Kui jookswad wette ojad,
 Neil pööra südamed.
 Et rahu-riigi randa,
 Teed näita nduaksid,
 Ja Jesu armu rüppe,
 Kõik uskus jõuaksid.

5. Jõulu pühadel.

Wiiiii: Walwage on meie Poja.

Amen, amen! Halleluuja,
 Meil Issa saatis oma Poja,
 Kes inimeseks sündinud.
 Suures armus taewa auus,
 Ja wägede Jehowa ndus,

Sai meile wennaks kingitud:
 See kallis Jesus Krist',
 Kui wägetw taewa Würst,
 Püha Jesus,
 Mu kuningas,
 Ja wõidu-mees,
 Auu krooni mulle walmistas.

Kiitust laulgu meie healed,
 Ja kiitust taewa wäe keeled,
 Ka kiitust antku meri, maa.
 Tuhanded, kes enne muiste
 Weel surma warju orgus istsid,
 On ärkand, walguš paistab neil.
 Betlemma hele täht,
 Su püha kirja juht,
 Paistku meile,
 Ja neile ka,
 Kes weel ei tea,
 Et Jesus tahab lunasta.

Wiisil: Müüd paistab meile launiste.

See armas püha jõulu öö,
 Kus taewa Isa armu töö

Ja lunastus, meil ilmund.
 Müüd saatkem ära enesest
 Rõik roppust, laiskust, pimedust,
 Ja saagem waimus uueks.
 Siis ka, nõnda,
 Tuleb meile, Jeesus Kristus, õnne tooja,
 Kes on isi ilma Looja.

Müüd tõuseb walguš Siionis,
 See lapsukene sõime sees,
 Kes meile wennaš sündind.
 Ta sündimine ilma peal,
 Täit rõõmu saadab patusel
 Ja uue elu lootust,
 Tulgem, laulgem.
 Rõõmu laulu, nii kui inglid, öösel laulšid!
 Muu ja kiitust Iſal andšid.

Wiiſil: Ma tulen taewast ülewelt.

Üks ime walguš wälja peal,
 Kus pühad inglid laulwad seal
 Muu Jumalale kõrgeste,
 Ja rahu maa peal rahwale.
 Nii kuidagi inglid laulwad seal,

Ra walmis olgu meie keel,
Siin kiitma püha Jesusest,
Mu kallist hinge peiusest.

Hing tunne õnne, rõõmuista,
Sind võtab Jumal armasta,
Poeg tuli maha taetwa seeft,
Sai inimeseks meie eest.

Sell õndsas jõulu õösel sa,
Pead lauldes Jesust kiitama
Kõik' ristirahwa seltsiga,
Nuu olgu Isal lõpmata.

Et inimeseks Jesus sai,
Sest inimestel õnne tõi,
Nüüd pole surmal, kurabil,
Siin võimust enam ilma peal.

Wiiil: Nüüd paistab meile launiste.

Nuu Jumalale kõrgeste,
Ja rahu ma peal rahwale,
Hea meel meist Isal olgu.
Nii laulis wägew ingli koor,
Betlemma linnas wälja peal,
Neil' ootja karjastele.

Õnnsas, rõõmus.

Karjased siis läksid linna, Jesust vaatma,
Tänu taewa Loojal andma.

Niisama taewa Isa tee,
Et sinu püha armu töö,
Ja särav taewa valgus,
Meil südamesse paistaks see,
Ja rõhuks maha mau pea,
Tooks taewa rahu jälle.

Isa armust

Saab see meile, nii kui neile, paganaile,
Ühest ilma otsast teise.

6. Uuel aastal.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha.

Üks aasta, Jesus, mööda jõudnud,
On jälle meie elu teel,
Su heldus ikka truuiks jäenud,
Ehk saigest käisin kurjal teel.
See pärast Jesus palun ma,
Ra uuel aastal aita Sa!

Sell mööda läinud aastal, Jesus,
Su armu ojad woolasid,

Ei koormanud meid tõbi, waesus,
 Meist kurbtus mure wõderaks jäid.
 Seepärast, Jeesus, palun ma,
 Mind armu pärast aita Sa.

Kui nüüd sell' aastal tuleks meile
 Siin haigus, mure, tõbi, waew,
 Ja laia elu mere peale,
 Saaks otša meie reisi laew.
 Siis armust Jeesus palun ma,
 Mul õnnist otša anna Sa.

Ra anna, et su tõe walguš,
 Weel paistaks ja meil tarkust tooks;
 Et meie kindlas wenna armus
 Siin uskus, sinu lapselks saaks,
 Seks palun: Jeesus halasta,
 Su arm on ilma otsata.

Siis julgeste sell' aastal astun,
 Nüüd uskus elu laewasse,
 Ja ilma tormi maru wastu,
 Jäen kaitstud Jesu hõlmasse;
 Ei karda mina laewa sees,
 Mu Jeesus laewa tüüri mees.

Ei ole tema armu käsi,

Weel mitte lühikeseks jäend,
 Ei tema heldus wahwus wäsi,
 Seks on ta meie wennaks saand.
 Meilt tänu kiitust wõtta sa,
 Su arm on ilma otsata.

7. Kolmekuninga päewal.

Wiisil: Sull', sull' Jehowa tahan laulda.

Need targad kauge ilma kaarelt,
 On Juuda maale kärmest ruttamas.
 Täht paistis neile südamesse,
 Ja pimeduse koidu walgust tõi.
 Siis wõtsid ette raske pitka tee,
 Ja tõtsid tänu andma Jesule.

Ka täna paistab täht meil selgest,
 Ja südamesse koidu walgust toob.
 Oh! oma kasupüüdja madu,
 Ja kaval kurat meile hirmu teeb.
 Ei meie karda, Looja walgus tõest,
 Saab murdma läbi põrgu wägedest.

Näe laiskus, uhkus, oma kasu,
 Kui kolme peaga madu põrgu seest,
 Mu eest siin hiilgwat koidu-tähte

Ja waimu walgust püüdwad warjata;
 Oh hirmus pettus, on sull lõpetust,
 Mill' hakkad wõtma waimu õpetust.

Hing mõtle, wägew taewa Looja,
 On looma loond, ta auuks ja kiituseks;
 Ta ees ei maksa kawal wale,
 Mis tarwitakse kasu püüdmiseks.
 Wend jäta maha kuri kawal meel,
 Ja sammu Jesu järel tõe teel.

8. Paastu ajal.

Witsil: Ma tahan jätta maha.

Su risti surma walu

Ja were pisarad,

Mull' saatwad õiget elu

Ja näitwad rahumaad.

Kes Jesu risti juure

Siin paltwes seisma jääb,

Sell' taewa õnn, rõõm, rahu,

Siin maa peal osaks saab.

Kui wäga wõimust wõttis,

Suur pettus kawal töö,

Ja rahwa filmi kattis,

Suur pime wale öö;
 Su läbi wõis oh Jeesus,
 Koit ilma walgenda,
 Et tõe märku andsid
 Sa risti surmaga.

Weel täna, kurjad wõttwad
 Tõe tundmist warjata,
 Ja waimu walgust katwad,
 Weel wale waibaga.

Oh Jeesus! millal jõuab
 Meil tõusma tõe päew?
 Mill' wenna arm rõõm, rahu,
 Siin kosub, lõpeb waew.

Küll' süüski, ikka jõuab,
 Su sõna tunnistab,
 Et wenna armus nõuab,
 Noor wana elada.

Kiid kadepus ja wiha
 Ja kasu püüdmine;
 Hirm, ahastus ja häda,
 Saab ära waiķima.

Suur Looja wõtis seda,
 Et ei wõin'd hauasse,

Su püha ihu jäeda,
 Waid tõusid ülesse.
 Sa püha taewa walguš,
 Ja wägetw tõe mees,
 Su arm, su hinge selguš,
 Meil olgu märgiks ees.

Kui oleks hauda jäenuš,
 Su ihu surmašse,
 Kõik maailm oleks saanud
 Siin orjaks patule,
 Sa aga ära wõitsid
 See põrgu madu, tõest:
 Nüüd maailm leiab armu,
 Su püha haawadest.

Wiisil: See aeg on tõest ulse ees.

Kui oli suur mu patu süü,
 Siis isa waatis taewast,
 Ja ütles: mine armas poeg,
 Ja lunasta neid waewast;
 N'ad patu hädas õhkawad,
 Ja ära peastmist ootawad,
 ei wõi end ise aita.

Näe, waata nüüd mu kuningas

Ja lunastaja, peastja,
 On risti külges rippumas,
 Mu helde armastaja.

Nüüd jookskem heitkem põlvili,
 Ja andkem suud ta jalgele,
 Ja lootkem tema peale.

Ta ilma süüta veri, surm,
 Võib meid siin puhtaks pesta.

Ta walu kibuwitsa kroon,
 Võib meile ehteks saada.

Wiis armu jõge jooksid tõest:
 Ta libe surma haawadest,
 Rusti elu wett wõin saada.

Mu süda külmi ja kiwine,
 Ja patu wäest nii kõwa;

Las' sinu armu leegi sees,
 Kui waha pehmeks saada.

Et kauks uhkus, kadedus,
 Ja kaskwaks püha armastus,

Mu südame sees järgest.

See õnnis on, kes ilma peal,

Su kasku püüab täita;

Ja sinu püha waimu wäes,

Rõit kurja himmu võita.
 Kui elu lõpeb, astub ta,
 Su ette püha seltsiga,
 Ja laulab Halleluja!

9. Viiravõtte pühol.

Witsil: Meil tuleb abi Jumalast.

Nüüd Jeesus tõusnud haua seest,
 Sest laulgem Halleluja!
 Nut elu saame tema wäest,
 Sest ta on õnne tooja.
 Ei kurat põrgu haud,
 Ei preestri kurjad nõud,
 Ei pitser kivi peal,
 Ei hoidjad ukse ees,
 Ei wõdinud Jeesust keelda.

Ma wärises ja taewa seest,
 Üks ingel maha ilmus.
 Ta tõstis ära kivi eest,
 Ja hoidjad laial pillas.
 Siis üles haua seest,
 Nüüd tõusis suurest wääst:
 See elu kuningas,

Kes ristis kannatas,
 Kui maksis meie wõlga.
 Müüd laulgem kiites, mängides,
 Sell' suurel taewa Loojal.
 Et meile hauda pühitses,
 Sest tänu tema Pojal.
 Ei enam hirmu tee
 Meil surma pime öö,
 Et Jeesus elu tõi,
 Surm hingamiseks sai,
 Ja haud meil armsaks wõodiks.

Wiisil: Ma tulen taewast illewelt.

Mu süda on kui kiviine
 Ja kalju hana sarnane,
 Kus püüan katta armu tööd,
 Ja kosutada patu ööd.
 Oh püha Jeesus Iõhu sa,
 Su armu waimu wäega,
 Kõik lõwad kivi südamed,
 Et tuntaks õiget elu teed.
 Su elu sõna Jeesuke,
 Kui selge peegel kõigile,

Teed näitab õndsja taewasse,
Su truuvi armu rinnale.

Täis wenna armu halastust,
Täis puhtust, truuwust, kasinust,
Ka risti surm, kui pitser weel
On sinu tõe sõna peal.

Su tõusemine haua seest,
Meil näitab Looja wägewust,
Et tema Jsa armu nõud,
Wõi taistada põrgu jõud.

Üht aga Jeesus palun ma,
Mu külma südant soenda,
Et oma elu otsani,
Ma jäeksin tõe teele.

10. Taewaminemise pühäl.

Wistii: Nüüd paistab meile kauniste.

Kui ma saan läinud ülesse,
Mu Jsa juure taewasse
Teil aset walmistama,
Teen lahti Paradiisi eest,
Mis hoiab keerub wägewast,
Et wõite sisse tulla.

Nõnda, ütles,
 Püha, Jeesus, omad jüngrid õpetades,
 Wana seadust lõpetades.

Niisama tõusku ülesse,
 Mu palwe laul oh Jeesuke,
 Su armu järje ette.
 Et lahti on meil taewa tee,
 Sa wõtsid ära põrgu wäe,
 Ja pattu, kurjad himud:
 Anna, siis ka,
 Et mu mõtled, waimu meeled, uueks saaksid,
 Palwes sulle kiitust tooksid.

Oh walgusta mu südame,
 Müüd armsaks hooneks omale,
 Nii kui sa Jeesus ütled.
 Ei suitswad lahti kustuta,
 Ei murra mitte katki sa,
 Küll rõhut' pilli roogu.
 Tee ka, nõnda,
 Armas Jeesus, et su annid, mulle saaksid,
 Taewa riiki mulle tooksid!

11. Melipühi päewal.

Wiisil: Oh wõitlejad et tãige peale.

See päew on jälle jõudnud kätte,
 Mill' Iha rõõmustaja waim,
 Ja wägew walguš püha sïde,
 Meil elu õhutaja wõim:
 Meil annab õnnist tunnistust,
 Mu elu walguš, Jeesus s'ust.

Mis õnnistust see päew meil saadab,
 Wõib tunda omast südamest,
 Mis sugust teed ta meile näitab,
 Wõib näha püha kirja seest.
 Tõde tundmist püha waimu wäest,
 Saad eluwürsti Jeesu käest.

Siis kui su jüngrid kõõu tulid,
 Seal ühel meelel palwele.
 Neil tungisid su waimu annid,
 Kui tule keeled südame.
 Siis sinu auust, waimu wäes,
 N'ad rääk'sid wõera keeledeš.

See pärast püha taewa Looja,
 M'e sinu lapsed palume,
 Kes meile armust antsid Poja,

Ra süüta meie südame;
Et põleks armust waimu wäes,
Su taewa tule leekides.

Ei furnud usk tee üksi õndsaks,
Kui süda, teud, kurjal teel,
Ei wõi su meelest olla armas,
Kell' ikka ahne kawal meel.
See üksi su ees armu saab,
Kes oma wenda armastab.

Sest tunnukse kes sinu lapsed,
Kui armastawad teine teist.
Kas olgu nemad rikad waesed,
Ei ükski falli delust neist.
See armu kõrgust üksi tõest,
Wõid tunda Jesu haawatdest.

12. Jaani päewal.

Wittl: Mo järel hüüab Jesule.

Ma olen kõrbes hüüdjaja heal,
Mu wennad Issandale,
Teed tasandage armu wäes,
Ja waimus uueks saage.
Et oleks rahwal ilma peal,
Snn rahu wenna armu meel.

Ka nüüd on kõrbes hüüdjä heal,
 Jehowa püha sõna.
 Mis kuulutakse ilma peal,
 Sest märku saab noor wana.
 Seal auu Issand ilmutab,
 Et tema tahtmist teada saab.
 Oh helde taewa Issa tee,
 Et ligidal ja kaugel,
 Su armu kuulutuse töö,
 Saaks tehtud tõe meelel
 Siis paistaks walgus ilmale
 Ja lauks patu pime öö.

13. Inimese laps, kiida Jehawat.

Wiisil: Sull', sull' Jehowa tahan laulda.

Jehowa auu jutustawad,
 Kõik taewad, mered, maad ja rohud puud.
 Ta nime kiites kõrgeks tõstwad
 Ka kuu ja päike lauljad linnu suud.
 Kõik kiitus tale, auu ja rõõmu hüüd,
 Siin olgu meie töö ja ülem püüd.
 Näe kewadel, kui talwe unest,
 Kõik loodust ärata wõib armu jõud.

Niisama tema armu sülest,
 Ra woolab wälja noore elu sõud!
 Ja waata kōik on tema ime töö,
 Sest patune ja wastu rindu löö.

Ja heida ennast maani maha,
 Ta ette alanduses filmili;
 Ei tema kõrkust, kurjust taha
 Mis pimedus on kannud ilmale.
 Sa jäta maha kõwer patu tee,
 Siis rõõmustab sind Looja armu töö.

14. Nistmiste ajal.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Mu juure tulla laste,
 Need lapsukesed nüüd.
 Ja ärge mitte keelge,
 Sest et neil taewa hüüd.
 Ja elu mina annan,
 Mu wiie haawa wäest,
 Neid taewa riiki kannan,
 Nii ütleb Jeesus tõest:

Üht on meil taris aga,
 Et kindlast usume,

Ja Jesu jälgis rõõmsast,
Siin palves astume.
Siis ei maailm ei liha,
Ei kurat, patu lust,
Meil kahju iial teha,
Ei saata hukatust!

Su juure armas Jumal,
Nüüd toome seda last
Ja usume, et temal
Sa annad õnnistust.
See lapse peale pane
Käed, Jesus armuga,
Ja temal taeva õnne,
Ta elus valmista.

15. Pulma laul.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Truu armastuse Jumal,
Su ette astume,
Ja uskus, lootes, omal,
Ühendust palume.

Sa oled tõutanud,
Meil oma õnnistust,

Kes ikka palwes ootnud,
Siin sinu tõutust.

Kui tahad sa mu elu,
Siin kaua jätkada,
Kui oleks mure, valu,
Ei see mind kurwasta.

Ma tean, et mu Jumal
Jäeb wiimseks põrmu peal
See pärast laulan temal,
Nuu kiitust siin ja seal.

16. Sureja haige juures.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Mu armsad sõbrad wennad,
Ja lapsed wanemad,
Miks olete nii kurwad,
Miks näen teid nuttawad?
Mu elu muret waetwa
Surm warsti lõpetab:
Mind wõtab Jeesus taetwa,
Ust seda õpetab.

Ma tõttan warsti üles,
Mu isamaale nüüd.

Kus hing seal Jesu süles,
 Kes kannud minu süüd.
 Seal rõõmsas taewa pulmas,
 Ma laulan lõpmata;
 Seal Isa armu hõlmas
 Kus rõõm on otsata.

Siis minu armsad jätke
 Kõik nuttu, leinamist.
 Ja Jesu juure tõtke,
 Kell' rohkest halastust.
 Siis saame kogu tulla,
 Seal taewa rõõmu sees.
 Kus ei wõi enam olla
 Meil nutust filmad wees.

17. Surru aial.

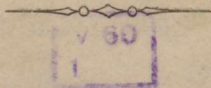
Wiihil. Müüd wemmad tõuske üles.

Mu omased siin hing'wad,
 Müüd mulla rüppe sees,
 Neil leina laulu laulda,
 Mull' tõuseb hinges püüd.
 Mu meelest olid armsad,
 Müüd ilmast, elust läind,

Nüüd minul mõtted kurtwad,
Surm armsad ära wiin'd.

Ei ole mulle teada,
Kuis Iša armu nõu,
Meil' teed wõib tema seada,
Sest kõrge on ta auu.
Kõik loodust ül'al kannab,
Ta suure wäega,
Meil' elu, surma annab,
Ta armu käega.

Mull' surma tund, mu Jeesus,
On õnnis peasmine,
Sest et siis sinu juure,
Wõin tulla taewasse.
Kus omastega seltsis,
Seal Talle järje ees,
Wõin laulda ingli kooris,
Seal püha rõõmu sees.

3: J
1179/187

Stud 5 sep.